

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

13 november 2025

ADVIES 2025-174

met betrekking tot de weigering van inzage in een dossier en
adviezen aangaande een amendement bij een wet

(CTB/179/2025)

Sleutelwoorden : Kamer van Volksvertegenwoordigers – Dossier en
adviezen aangaande een amendement – Onbevoegdheid *ratione
personae*

1. Een overzicht van de feiten

1.1. Per aangetekende brief van 17 september 2025 vraagt Meester Philippe Vande Casteele aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers om het volgende:

“Het Staatsblad van 4 augustus 2025 publiceert de wet van 14 juli 2025 tot wijziging van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden, de wet van 12 mei 2019 tot oprichting van een federaal instituut voor de bescherming en de bevordering van de rechten van de mens en de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen, teneinde pensioenrechten toe te kennen”. (Parl. St. Kamer 2024-2025, nr. 0459)

Het parlementair document DOC 56 0459/005 (van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, afgekort KvV), vermeldt (p. 3) een “onderzoek” van de beleidscel van de minister van Pensioenen”.

Pagina 4 van hetzelfde parlementair document vermeldt: “Er zijn heel wat adviezen gevraagd en op basis daarvan zijn amendementen opgesteld”.

Hetzelfde parlementair document vermeldt (p. 4) “de opmerkingen van de Federale Pensioendienst”. Het document vermeldt dat hiermee rekening is gehouden in de “amendementen nr. 6 en 7”.

Ik vraag u om de inzage en afschrift van de volgende bestuursdocumenten:

1° Het dossier van voormeld “onderzoek” van de beleidscel van de minister van Pensioenen.

2° de voormelde “opmerkingen van de Federale Pensioendienst”.

3° alle voormelde “adviezen” “gevraagde en op basis waarvan amendementen zijn opgesteld”.

1.2. De aanvrager ontvangt geen antwoord op zijn verzoek.

1.3. Per aangetekende brief van 27 oktober 2025 richt de aanvrager een verzoek tot heroverweging aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

1.4. Per aangetekende brief van diezelfde datum richt de aanvrager een verzoek om advies aan de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur (hierna: “de Commissie”).

1.5. Per brief van 30 oktober 2025, ontvangen op 7 november 2025, meldt de Kamer van Volksvertegenwoordigers aan de aanvrager dat de wet van 11 april 1994 *in casu* niet van toepassing is op haar.

2. De ontvankelijkheid van de aanvraag

2.1. De aanvrager heeft voldaan aan de vereiste van artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 door gelijktijdig een verzoek tot heroverweging aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers en een verzoek om advies aan de Commissie te richten.

2.2. Artikel 8, § 2, derde lid, van de wet van 11 april 1994 stelt dat een administratieve instantie een nieuwe beslissing neemt binnen vijftien dagen na overmaken van het advies van de Commissie.

De Kamer heeft het advies van de Commissie niet afgewacht, maar heeft de aanvrager op 30 oktober 2025 gemeld dat zij niet als “administratieve instantie” beschouwd kan worden en bijgevolg niet aan de wet van 11 april 1994 onderworpen is.

Indien de Kamer evenwel toch als “administratieve instantie” te beschouwen zou zijn, had zij wel met de termijnvereiste van artikel 8, § 2, derde lid, van de wet van 11 april 1994 rekening moeten houden, op de wijze waarop de bepaling door de Raad van State geïnterpreteerd wordt. De Raad (RvS. 12 december 2003, nr. 126.340) heeft immers geoordeeld dat administratieve instanties het advies van de Commissie (c.q. het verstrijken van de termijn waarin de Commissie haar advies dient te geven) moeten afwachten alvorens een weigeringsbeslissing aangaande een verzoek tot heroverweging te nemen. Wanneer de administratieve instantie een negatieve beslissing neemt zonder het advies van de Commissie (c.q. het verstrijken van de termijn waarin de Commissie haar

advies dient te geven) af te wachten, is de beslissing voorbarig en kan zij niet als de definitieve beslissing worden beschouwd. De Commissie blijft alsdan bevoegd om een advies te geven.

Of de Kamer al dan niet aan de wet van 11 april 1994 onderworpen is, en of zij bijgevolg al dan niet de termijn voorzien in artikel 8, § 2, derde lid, van de wet van 11 april 1994 had moeten afwachten, hangt bijgevolg af van haar kwalificatie als “administratieve instantie”. Om die reden is de Commissie er bijgevolg nog steeds toe gehouden om zelf na te gaan of de Kamer als “administratieve instantie” te beschouwen is (en bijgevolg of zij alsnog een advies ten gronde kan en moet geven).

3. De beoordeling van de aanvraag

3.1. Vooraleer de aanvraag op zijn gegrondheid kan worden beoordeeld, moet de Commissie nagaan of de Kamer van Volksvertegenwoordigers zich onder het personeel toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994 bevindt.

3.2. De wet van 11 april 1994 is van toepassing op een “administratieve instantie” in de zin van de wet van 11 april 1994.

Artikel 1, tweede lid, 1°, a), van de wet van 11 april 1994 kwalificeert als “administratieve instantie” met name “*een administratieve overheid als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State*”.

Artikel 14, § 1, luidt als volgt:

“Indien het geschil niet door de wet aan een ander rechtscollege wordt toegekend, doet de afdeling [Bestuursrechtspraak] uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen:

- 1. van de onderscheiden administratieve overheden;*
- 2. van de wetgevende vergaderingen of van hun organen, daarbij inbegrepen de ombudsmannen ingesteld bij deze assemblees, van het Rekenhof en van het Grondwettelijk Hof, van de Raad van*

State en de administratieve rechtscolleges evenals van organen van de rechterlijke macht en van de Hoge Raad voor de Justitie, met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel, evenals de aanwerving, de aanwijzing, de benoeming in een openbaar ambt of de maatregelen die een tuchtkarakter vertonen. [...]”

3.3. De bevoegdheid van de Raad van State strekt zich ook uit tot bepaalde administratieve handelingen (akten en reglementen met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel, evenals de aanwerving, de aanwijzing, de benoeming in een openbaar ambt of de maatregelen die een tuchtkarakter vertonen) van bepaalde niet-administratieve overheden (meer bepaald de wetgevende vergaderingen of van hun organen, daarbij inbegrepen de ombudsmannen ingesteld bij deze assemblees, van het Rekenhof en van het Grondwettelijk Hof, van de Raad van State en de administratieve rechtscolleges evenals van organen van de rechterlijke macht en van de Hoge Raad voor de Justitie).

3.4. De Commissie heeft in het verleden meermaals geoordeeld dat voormelde uitbreiding van de bevoegdheid van de Raad van State (tot bepaalde niet-administratieve overheden) ook geldt voor de bepaling van het toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994, aangezien deze wet zelf uitdrukkelijk verwijst naar artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (zie bijvoorbeeld Advies nr. 2025-18 van 27 februari 2025).

Dit hield volgens de Commissie in dat het recht van toegang geldt ten aanzien alle documenten van deze instanties voor zover die betrekking hebben op overheidsopdrachten en leden van hun personeel, evenals de aanwerving, de aanwijzing, de benoeming in een openbaar ambt of de maatregelen die een tuchtkarakter vertonen van deze organen.

In diens arrest van 20 maart 2025 nr. 51/2025, besloot het Grondwettelijk Hof evenwel tot de ongrondwettigheid van de afwezigheid van een wettelijke bepaling die de toegang regelt tot documenten van de instellingen en organen vermeld in artikel 14, § 1, eerste alinea, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

3.5. Nog daargelaten de impact van bovenvermeld arrest van het Grondwettelijk Hof op de interpretatie door de Commissie van het

toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994, stelt de Commissie *in casu* evenwel vast dat de gevraagde documenten geen betrekking hebben op “de overheidsopdrachten en de personeelsleden, alsook op hun aanwerving, aanwijzing, benoeming in een openbaar ambt en op de maatregelen die een tuchtkarakter vertonen” van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Integendeel, de gevraagde documenten kaderen binnen het wetgevend werk van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Voor wat betreft de gevraagde documenten, valt de Kamer van Volksvertegenwoordigers bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994 en de Commissie is niet bevoegd om advies te geven naar aanleiding van een beslissing over een vraag tot inzage van die documenten.

Brussel, 13 november 2025,

S. JOCHEMS
Secretaris

L. DONNAY
Voorzitter